

Žalm 130:5 Na Hospodina očakávam, na Jeho slovo očakáva moja duša.

Žalm 138:2 Skláňam sa pred Tvojím svätým chrámom, pre Tvoju milosť a vernosť ospevujem Tvoje meno, lebo si zvelebil nadovšetko svoje meno a svoje slovo.

Židom 4:12 Lebo slovo Božie je živé a mocné a je ostrejšie než ktorýkoľvek dvojsečný meč a preniká až do rozdelenia duše a ducha, kíbov a špikov a je schopné posudzovať hnutie a zmýšľanie srdca.

Bratia a sestry v Pánu!

Keby som Vám dal zrátať, koľko písmen je v Biblii? Podivili by ste sa nad ťažkosťou úlohy, ale nie to nič ťažké. Je tam 6 písmen.

Nech je nám Slovo Božie vždy vzácne. Slovo Božie nech určuje naše konanie. Slovo Božie odhaľuje naše motívy.

Sme vďační Pánu Bohu za Jeho slovo Vždy túžme po Jeho slove. Prekonávajme pokušenie v nás a všetko znevažovanie toho, čo k Bohu vedie. Otvárajme Jeho slovo vždy s túžbou niečo sa dočítať pre seba. Biblia je Božie slovo a kto ju vníma ako Pánovo slovo, pre takého človeka je chvíľa s Božím Slovom plná nádeje a radosti, nezáleží koľko Písmen z nej prečíta.

Keď vyšiel Lutherov preklad Biblie, stál vtedy toľko, za čo by sa dal kúpiť kôň. Ani neskoršie výtlačok nebol lacnejší, preto nebol prístupný pre každého. Niektorí to riešili tak, že si Bibliu prepísali. Niektorí sa dokonca zložili, aby si kúpili spoločnú Bibliu. Táto potom kolovala od jedného k druhému. My nemusíme mať takéto prekážky. Každý deň môžeme prežiť vzácnu chvíľu pri Božom slove.

Keď sa Stanley vybral hľadať nezvestného Livingstona, mal so sebou celú knižnicu. Ako postupoval ďalej a ďalej, postupne bol nútený niektoré knihy zanechať. Už mu ostala len Biblia, diela Shakespeara a iné tri knihy. Keď Livingstona konečne našiel, mal u seba len Bibliu. Takto robí aj svet, ktorý má nesmierne množstvo kníh.

Žiaľ, nie vždy je to Slovo vzácne a nie pre každého.

Raz jeden starí otec hovorí vnukovi: „Daj pozor na tú knihu, je to Božia kniha.“ Vnuk na tieto slová povedal toto: „Keď ju tak málo čítaš, tak aby sa ti nestratila, mal by si ju vrátiť Bohu, keď je to Božia kniha.“

Ale pre niektorých je Slovo Božie veľmi vzácne.... Takým človekom bol aj Ivan. Nepoznáme jeho priezvisko. Bol evanjelický kresťan, ktorého pre misionársku činnosť zatvorili do sovietskeho koncentračného tábora. Kým bol ešte na slobode, pripravoval sa na pokračovanie svojej misie v tábore tak, že si do malého zápisníka písal citáty z Biblie. S veľkou odvahou prepašovali tento zápisník do tábora, aby sa aj tam Božie slovo stalo svetlom v tej temnote.

Kontrola bola veľmi prísna. Noví väzni sa museli postaviť vo veľkej prázdnej miestnosti ku stene. Jedného za druhým prezerali od hlavy po päty a po tom museli prejsť na náprotivnú stranu miestnosti. Ivan si vymyslel neobyčajne smelý plán. Zápisník si skryl pod nohu. Odrazu jeden chlap odpadol. Bol to starší kresťan, ktorý predstieral nevoľnosť. To na chvíľu odvrátilo pozornosť strážcov. Ivan využil túto chvíľu a mocným posotením prešmykol zápisník na druhú stranu. Tam bleskurýchle zmizol pod nohou už prehliadnutého kamaráta. Ta sa Božie slovo dostalo do komunistického tábora a mnohým sa salo svetlom na cestu a pochodňou pre život.

Slovo Božie má určovať naše konanie. Pri niektorých kresťanoch je viac viditeľná zmena v konaní a správaní, ktorú spraví Biblia s ich životmi. Niekedy je to nesmierne.

Jeden cestovateľ zo Švédska prišiel na ostrov, kde kedysi boli ľudožrúti. Teraz tam vďaka práci misionárov boli kresťania. Tento cestovateľ prišiel do príbytku jedného z tých domorodých obyvateľov a našiel tam Bibliu a začal im robiť v úvodzovkách osvetu. Hovoril o tom, aká je zbytočná Biblia. Tento domorodec ho prerušil a povedal mu: „Keby sme nemali Bibliu, tak ty by si už teraz nebol, lebo naši predkovia boli ľudožrúti.“ Pri týchto ľuďoch čítanie Biblie spôsobilo veľkú zmenu.

Vo Švédsku je veľa zbožných ľudí a predsa práve Švédska Evanjelická cirkev schválila zákon, ktorý hovorí, že ľudia, ktorí otvorene schvaľujú a majú homosexuálne vzťahy, môžu byť farármi a farárkami v Švédsku. Ako môžu tí, ktorí si prispôsobujú podľa seba Božie slovo zvestovať Božie kráľovstvo?

Je veľkou otázkou, či sme cirkev podriadená Božiemu slovu, či sme cirkvou, ktorá aj takou chce byť v budúcnosti, napríklad o 20 rokov. Je otázkou či prijímame a veríme tomu, čo hovorí verš v Biblii:

„Alebo či neviete, že nespravodliví nebudú dedičmi kráľovstva Božieho? Nemýľte sa! Ani smilníci, ani modloslužobníci, ani cudzoložníci, ani muži súložiaci s mužmi, ani zlodeji, ani lakomci, ani opilci, ani rúhači, ani vydierači nebudú dedičmi kráľovstva Božieho!“ 1 . Korintským 6:9- 10

Nejde len o tento problém, ktorý sa dotýka celej cirkvi, ale o autoritu Písma v cirkvi. Je otázkou, či budeme prispôbiť tomu, čo je napísané v Biblii, alebo tomu, čo preniká k nám?

Biblia je ako mapa. Študovať ju, ešte neznamená, že sa dostaneme do cieľa. Treba nasadnúť do auta, naštartovať a ísť. Pán Ježiš Kristus blahoslaví tých, ktorí Jeho slovo zachovávajú v čistom srdci a ho aj plnia. Hovorí o nich, že sú šťastní. Tím, ktorí nezachovávajú Jeho slovo, tým v živote hrozí katastrofa. A aby to bolo každému jasné hovorí nám aj podobenstvo o dome postavenom na skale a dome postavenom na piesku.

Čítanie Biblie formuje nielen naše skutky, ale Biblia ide hlbšie. Ukazuje na naše pohnútky a hovorí aj našich motívoch. Je pravda, čo hovorí prorok Jeremiáš: **„Srdce je klamlivé nad všetko a zradné je - kto sa v ňom vyzná? Ja, Hospodin, skúmam srdce a skúšam ľadviny, aby som každému dal podľa jeho ciest, podľa ovocia jeho skutkov.“ Jeremiáš 17:9 – 10**

Skutočne naše srdce je zradné... Francúzsky mysliteľ Blaise Pascal povedal: „Srdce má svoj rozum, ktorý je ťažko pochopiteľný pre ľudské chápanie.“

Rozpoznať skutočné motívy nášho konania je veľmi ťažké, naše pohnútky môžu byť dobré, môžeme mať dobrý nápad , ale realizácia nápadu je zlá, platí to aj naopak.

Do srdca na dno nelza dovidieť, / nie potočné dno, trebárs v tóni jalše; / Čím hlbšie vnikáš, tým je tmavšie, ďalšie, / až zmorený zrak vrátiš naposled. I preto potom bez hanby je svet / a bez bázne tak plný lži a falše, / že výskum srdca šťastne sprekážal vše... / nie škoda osudná, jež rovno niet? (Hviezdoslav)

My ľudia vieme viac o vesmíre a čoraz menej a menej o sebe. Poznať seba bola odveká túžba človeka. „Poznaj sám seba“, to je nápis v delfskej veštiarni.

My môžeme poznať samých seba len s Pánom Ježišom. Spomenutý Pascal hovorí: „Bez Ježiša Krista nerozumiem ničomu, ani smrti, ani životu, ani Bohu a a ani sebe.“

Spoznanie seba v prítomnosti Pána nemusí byť príjemné. Náš Pán dokáže vždy odhaliť motívy srdca. Ľudom, ktorí sa robili zbožní a predsa neboli, ukázal na ich skutočné motívy. O niektorých ľuďoch povedal, že na povrchu sú krásny a ale vo vnútri nesmierne škaredí. Pán Ježiš Kristus aj teraz nám hovorí cez Božie slovo, aký sme.

Lebo slovo Božie je živé a mocné a je ostrejšie než ktorýkoľvek dvojsečný meč a preniká až do rozdelenia duše a ducha, kíbov a špikov a je schopné posudzovať hnutie a zmýšľanie srdca. Židom 4:12

Na našom oltári za stĺpom je obraz apoštola Pavla, ktorý má v ruke Bibliu a meč. Tento obraz pripomína práve tento verš z Biblie. Slovo Božie je ostré, má schopnosť oddeliť láskavé od tých egoistických. Máme tendenciu skrývať svoj egoizmus za veľmi láskavé správanie, pri čítaní Božieho slova sa všetko sa odkrýva.

To Slovo ako dvojsečný je meč. / Chirurgov skalpel, čo odstráni nádor./ Až bolesť mizne, odrazu je preč./ A človek vstáva z nekončených pádov.// To Slovo na hrud' mieri ako kord./ Keď sme sa dali zväbiť cvengom smiechu / A pestujme nebezpečný šport, / kde zbožnosť a cnosť predmetom je hriechu. (Ladislav Fričovský)

Slovo Božie berme ako slovo, cez ktoré sa nám Pán Boh prihovára. Známy odpadlík Nádašdy, ktorý dal vyhnať z fary Štefana Pilárika evanjelického farára beckovského dal spáliť jeho knižnicu. Neušetril ani Bibliu, ktorá zostala ohňom nedotknutá. Kázal ju ražňom zatlačiť. Vietor uchytíl stranu z tej Biblie a tá pristála k nemu. Boli to slová proroka: **„Usychá tráva, vädne kvet, ale slovo nášho Boha zostáva naveky.“ Izaiáš 40:8** Darma človek Božiemu slovu vzdoruje! Preto nech je to Slovo pre nás vzácne! Ako slovo, ktoré formuje naše skutky, ale aj našu myseľ. Amen